

[**Alfred Kristensen.**]

herunder haft et samråd med undervisningsministeren.

Under drøftelserne i udvalget er vi blevet enige om at stille to ændringsforslag; de er begge blevet tiltrådt af undervisningsministeren, og jeg skal på det samlede udvalgs vegne sige et par ord om, hvad disse ændringsforslag går ud på.

Formanden: Jeg anmoder om at få mere ro i salen.

Udvalgets ordfører (Alfred Kristensen): Ifølge ændringsforslag nr. 1 skal den bestemmelse i lovforslaget udgå, som tager sigte på at give større refusion til de amter og byer, som eventuelt vil ansætte skoleoverlæger.

Vi er under drøftelserne i udvalget kommet til det resultat, at de nugældende bestemmelser i loven, som giver hjemmel til ansættelse af skoleoverlæger i en by eller for et amt, således at udgifterne hertil refunderes af staten med 50 pct., dog under hensyntagen til de anførte maksimums-satser, må være tilstrækkelige. Dette resultat er vi kommet til, bl. a. fordi vi er ængstelige for, at hvis vi vedtager ændrede og forbedrede refusionsregler, vil det opfordre til ansættelse af skoleoverlæger for et eller flere amter på en sådan måde, at der bliver et dobbelt tilsyn, hvad der ikke har været tilsigtet med loven. Vi synes ikke, at man med specielle refusionsbestemmelser skal animere til mere tilsyn, end vi allerede har. Vi har selvfølgelig været opmærksomme på, hvad indenrigsministeriets helbredsudvalg udtaler herom, og jeg kan måske tilføje, at det netop har været en af årsagerne til, at vi er enedes om det pågældende ændringsforslag, idet indenrigsministeriets helbredsudvalg jo ikke blot går ind for skoleoverlægerne, men stiller i udsigt, at når det er indarbejdet, har man til hensigt at foreslå en yderligere udbygning, således at der ansættes en landsskoleoverlæge. Det er nemlig udvalgets opfattelse, at når vi har et tilsyn fra amtslægerens side, må det blive de store kommuners egen sag, om de vil have mere tilsyn, og så må de også selv klare det med betalingen herfor.

Helbredsudvalget taler om en koordinering af skolelægevirksohmheden. For resten,

hvorfor møder vi dette fremmede, latinske ord i en betænkning afgivet af et af ministeriet nedsat udvalg? Hvorfor kunne man ikke nøjes med det danske udtryk „samordne“, således at også lægfolk, der læser dette, kan forstå, hvad der menes? Men man vil altså koordinere noget. Vi mener, at hvis man vil det, må man også selv betale derfor. Vi mener endvidere, at hvis skoleoverlægen skal betjene flere amter, vil det føre med sig en hel række transport- og administrationsudgifter foruden de særlige overlægehonorarer.

Ændringsforslag nr. 2 går ud på at ændre lovens § 11, stk. 4. Efter den nugældende bestemmelse fordeles omkostningerne, når man har fået den statsrefusion på de 50 pct., der er tale om, i forhold til antallet af de skolebørn i kommunen, der omfattes af skolelægeordningen. Fordelingen skal ifølge den her foreslåede ændring ske i forhold til antallet af de i kommunen hjemmehørende børn. Det vil altså sige, at når man har en privatskole liggende i en kommune og denne privatskole kommer ind under bestemmelserne i skolelægeloven, så bliver det ikke denne kommune, som alene skal betale den restudgift, der bliver, når refusionen er i orden, men så skal de kommuner, hvor de i den pågældende privatskole underviste børn har deres hjem og er bosiddende, være med til at betale. Også dette ændringsforslag er udvalget enig om, og det er tiltrådt af ministeren.

På det samlede udvalgs vegne skal jeg tillade mig at anbefale de to ændringsforslag og det således ændrede lovforslag i dets helhed til vedtagelse.

Undervisningsministeren (Bomholt): Jeg kan tiltræde de stillede ændringsforslag og takker udvalget for dets arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden for-